

ж викинути забули – доведеться утилізувати самому. Але викидати з іншими видами сміття заборонено, можуть і оштрафувати.

Окремо потрібно викидати старий одяг і взуття. Для цього біля магазинів або поруч з парковками ставлять спеціальні контейнери. Часом невеликі контейнери виставляються прямо під двері житлових будинків.

Важливим питанням впровадження системи роздільного збирання побутових відходів в Україні є саме налагодження ринку збуту відсортованих побутових відходів, що наразі не набув належного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Як викидають сміття у Німеччині [Електронний ресурс]. – Електронні текстові дані. – Режим доступу: <http://www.gorod.cn.ua/news/gorod-i-region/33858-jak-vikidayut-smittja-u-nimechchini.html>
2. «Мистецтво» сортування відходів [Електронний ресурс]. – Електронні текстові дані. – Режим доступу: http://www.rav.com.ua/ua/useful_know/clauses/sorting/sortuvannya_ua/

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

О. О. РУДАЧЕНКО, канд. екон. наук, ас.
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
polkin87@ukr.net*

Показники фінансового стану підприємств житлово-комунального господарства свідчать про те, що більшість підприємств мають негативний результат фінансової діяльності, тобто несуть великі збитки, також більшість підприємств цієї сфери мають велику дебіторську та кредиторську заборгованості. Крім того, значна кількість підприємств знаходиться на межі платоспроможності, отже все це в майбутньому може призвести до кризового стану.

У вітчизняній і зарубіжній літературі існує безліч видів та класифікацій криз. Так, на думку Л.О. Лігоненко, однією з найпоширеніших класифікацій за локальною сферою прояву є [1]: криза збуту – викликана невідповідністю обсягу і структури попиту покупців (реалізованих товарів) до обсягу і структури вироблюваної продукції; виробнича криза – невідповідність виробничих можливостей підприємства ринковому попиту; фінансова криза – неможливість одержання необхідних фінансових ресурсів; криза менеджменту – невідповідність стилю, форм і засобів керування підприємством його статусу, можливостям та стратегічним цілям господарювання.

В сучасних умовах ринкової економіки все більшого розвитку набуває фінансова криза, яка, призводить до втрати підприємством ліквідності, надмірної кредиторської та дебіторської заборгованості, неплатоспроможності

та банкрутства підприємства. На сьогоднішній день, банкрутство в Україні як ніколи актуально.

Щоб можливо було застерегти українські підприємства від фінансової кризи необхідно, перш за все, дати визначення понять «банкрутство» та «банкрутство підприємств житлово-комунального господарства». Вважається, що не кожен неспроможний боржник зветься банкрутом. До таких відносяться ті, хто не платить своїм кредиторам в зв'язку з розоренням. Звідси можна зробити висновок, що банкрутство – неспроможність, що супроводжується припиненням платежів по боргових зобов'язаннях.

Особливої уваги заслуговують монополісти – підприємства ЖКГ, які є – підприємствами державної форми власності (підприємства з теплопостачання, газопостачання, водопостачання, тощо) та підприємствами різної форми власності, що перебувають у комунальній власності територіальної громади міста, на договірних засадах, оскільки Верховною радою введений мораторій [2] на банкрутство державних комунальних підприємств та підприємств частка яких державної власності перевищує 50 відсотків. У зв'язку з нестабільною політичною ситуацією в країні, що склалася на сьогоднішній день, питання, пов'язані з банкрутством підприємств цієї сфери залишаються невизначеними. Тому, визначення та попередження кризових ситуацій набувають великого значення як на рівні підприємства, так і на рівні держави.

Список використаних джерел:

1. Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2343-12>
2. Лігоненко Л. О. Антикризове управління підприємством: теоретико методологічні засади та практичний інструментарій / Л. О. Лігоненко. – Київ : КНТЕУ, 2001. – 580 с.

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА СПОЖИВАЧІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОЇ СФЕРИ

*К. С. САВЕНКО, канд. екон. наук
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця,
заступник начальника відділу фінансування
житлово-комунального господарства Управління
фінансування житлово-комунальної сфери
Департаменту бюджету і фінансів Харківської міської ради.
kseniasavenko13@gmail.com*

Процес децентралізації сфери житлово-комунального господарства (ЖКГ) передбачає на сам перед фінансову децентралізацію, створення конкурентного середовища, забезпечення стабільного функціонування підприємств-надавачів послуг, проте він не враховує економічні інтереси споживачів житлово-